

rygereger, der gør en forskel, og det er heller ikke det, at man hæver prisen på cigaretter, der gør en forskel; der er kun én ting, der ifølge Institut for Folkesundhed gør en forskel, og det er et totalt rygeforbud. Det er den viden, der er kommet, som er blevet lagt på bordet, og som gør indtryk på os. Jeg vil høre, om det er noget, Enhedslisten vil overveje som et argument i debatten.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:55

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jamen det er klart, at vi går til de forhandlinger, der skal være om rygeloven, og er åbne og parate til at lytte til hvad som helst, og når der kommer ny viden, ny dokumentation frem, skal vi selvfølgelig også lytte til det.

Det, jeg forsøgte at understrege i min ordførertale, var, at vores udgangspunkt for rygeloven ikke var at forbyde mennesker at træffe det valg, at de vil ryge, men at beskytte folk mod passiv rygning, dvs. sørge for, at andre mennesker ikke bliver udsat for røg. Som udgangspunkt mener vi ikke, det er et problem, at man har mulighed for på den enkelte skole lokalt at beslutte, at man indretter et rygerum. Det har været vores udgangspunkt. Men det er klart, at vi selvfølgelig går til forhandlingerne med åbent sind i forhold til ny dokumentation på området.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

I dette høje Ting er der næppe nogen, der synes, at det er fantastisk, at unge ryger i skolen. Der er formentlig heller ikke nogen, der vil modsige, at det er lettere at påvirke unge end den mere modne del af befolkningen til at indtage dårlige vaner. Det er således indiskutabelt, at målet og intentionen med beslutningsforslaget er positivt.

Det spørgsmål, vi stiller, er, om rigid lovgivning er løsningen på alle samfundets problemer, når det handler om at påvirke eller ændre folks adfærd. Vi synes, det er et spørgsmål om, hvorvidt Folketinget er den rette myndighed til at løfte pegefingern for den rigtige adfærd, når det reelt drejer sig om skolernes ordensreglement.

Vi har i 2007 vedtaget en rygelov, som har haft vidtgående konsekvenser for den personlige frihed. Vi synes bestemt ikke, det er tid til stramning nu, så i modsætning til ministeren vil jeg godt forholde mig til substansen i det her forslag.

Vi synes ikke, at det er tid til stramning nu, fordi vi har svært ved at se, hvorfor det altid er centrale påbud, der skal styre dette land. Hvad gør Folketinget bedre til at afveje den personlige frihedsberøvelse med sundhedsmæssige aspekter i sådan en sag, hvor de lokale bestyrelser jo sidder der for det samme? Akkurat som vi tager det personlige ansvar fra folk ved at lovgive på alle mulige og umulige områder, man kan bekymre sig om, så synes vi også, at vi herved tager ansvaret fra de lokale bestyrelser. Vi kan ikke forvente, at disse lokale bestyrelser skal tage deres ansvar alvorligt, hvis vi den ene gang efter den anden skal være bedrevidende og de kloge, der ved, hvad der er godt for dem og deres børn og unge. Og som ministeren så rigtigt spurgte: Hvorfor skulle de dog være mindre børnevenlige? Det forstår vi ikke. Lad dem dog selv bestemme, hvad der er godt, og hvad der er skidt for deres børns ve og vel. Man kan altså ikke bede dem om at være ansvarlige og derefter blande sig i alle mulige detaljer. De ved nok meget mere om børnene og deres problemer i lige præcis den aktuelle situation, de er i, og de konkrete og fysiske rammer, de er i, kan vi jo af gode grunde ikke kende til herinde på borgen.

Derfor ønsker vi ikke at støtte forslaget. Vi synes, der er for mange regler, mens andre tilsyneladende synes, at der ingen overgrænse er for bureaukratiets hærgen. Nej, vi ønsker ikke, at Folketinget skal gå endnu videre på dette felt og diktere ordensreglementer på skolerne, så derfor er vi imod forslaget.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:59

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det kommer næppe som nogen overraskelse, at jeg ikke er stor tilhænger af det forslag, som Socialdemokraterne har fremsat her. I virkeligheden er det jo et udtryk for den forbudsromantik, som generelt breder sig i Folketinget og desværre også på den anden side af dette Tings tykke mure.

Det er jo efterhånden sådan, at der ikke findes et problem, man ikke mener man ikke kan løse